

Charolaisföreningen på tur till Norge

Med första påstigning i skånska Sjöbo, fylldes vår beställda buss efterhand med ressigna charolaisuppfödare, för att med reseledare Pelle Olofssons entré bli fulltalig i Uddevalla. Efter ett stort antal tunnel- och bropassager var vi sedan bortåt 19-tiden framme vid hotellet i Drammen där det smakade bra med buffé av allehanda läckerheter.

Dag 2 ännu åter bussen och vi bjöds redan efter någon km på en av resans höjdpunkter, när vi inne i en vägtunnel häpet konstaterade att det fanns en rondell i underjorden. Kosan styrdes åt nordväst, mot Skotselv, där vår senaste Mila-domare Runar Bakke visade sin gård och mycket meriterade Charolaisbesättning. Sedan bar det av söderut, vilket uppmärksammades först långt senare, eftersom det var helt omöjligt att följa väderstrecken efter vägar som verkligen vindlade både i sid- och höjdlid. Vi kom i alla fall fram till en mötespunkt där Per-Öivin Sola tog emot och visade en av sina djurgrupper. Därefter vidtog en intressant tur in och upp i ett utmarksbete om ca 12 000 ha. Här betade får och kor från 7 besättningar. Fältlunch intog vi på en gammal säter (fäbod)

Färden fortsatte därefter mot Sande där Per-Öivins gård ligger och vi körde genom en betagande betesmark med många fina charolaisdjur. Härifrån var steget sedan inte långt till Dillerud Charolais där Knut-Otto Espeseth tog emot och presenterade sin besättning. En tredjedel av hans kor är faktiskt efter svenska semintjurar.

Ett antal norska charolaisuppfödare anslöt under dagen. På kvällen blev vi sedan rejält imponerade av den före detta kostallen där vi bjöds på grillafton. Maken till robust byggnation och möbelemang hade ingen av oss upplevt tidigare. Åter på hotellet bortåt midnatt kom vi mitt in i alla straffmissarna som föregick Tysklands utslagning av Italien i EM.

Dag 3 inleddes med ett "extrabesök" hos Dagfin Henriksen, Stang Charolais där vi bl.a. fick se vår spermaimport Grieg av Dillerud, som presenterade sig på allra bästa sätt - lång, välställd och med svällande muskelmassor. Det avslutande besättningsbesöket hos Kjell Bredholt låg sedan bara ett par mil bort. Här fick vi precis som på de andra gårdarna se mycket välskötta och tama djur. Kjell har alltid mycket intressant att berätta, och vi fick också en visning i hans nya kostall som stod färdigt i höstas.

Sandefjord var sedan bara ett stenkast bort, här bordades färjan till Strömstad, som angjordes 2,5 timmar senare. Därefter återstod endast den mer eller mindre långa bussfärden hemåt. Under alla våra tre resdagar blev vi ideligen och rikligen bjudna på förfriskningar av de alerta ynglingarna Olof, Olof och Jacob som gjorde alla våra många bussmil något lättare.

Utförligt referat kan du läsa i nästa Charolaisnytt.

